Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Petru Harmaniuc)
Dosarul nr. 2r-1186/25
(2-25052469-02-25r-16062025)

**D E C I Z I E**

9 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul executor judecătoresc Grigore Stoian, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Grigore Stoian privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Andrei Strijacov,-

a c o n s t a t a t:

**Poziţia instanţei de fond:**

1. La 14 aprilie 2025, executorul judecătoresc Grigore Stoian a depus demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Andrei Strijacov.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că deține în procedura de executare silită documentul executoriu nr. 2-14494/21 din 23 noiembrie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu privire la încasarea de la Andrei Strijacov, în beneficiul lui Gheorghe Știrbu a datoriei în sumă de 1400 euro și în sumă de 1015 lei.

Susține că, întru executarea hotărârii menționate, executorul judecătoresc a întreprins măsuri de asigurare a executării în conformitate cu prevederile articolele 62, 63 din Codul de executare. Astfel, prin încheierea nr. 176-17928/2023 din 15 noiembrie 2023, s-a dispus intentarea procedurii de executare în baza documentului executoriu în cauză și numită în condițiile art.62 din Codul de executare, procedura de conciliere a părților, la care debitorul fiind somat legal nu s-a prezentat fapt confirmat prin înscrisurile anexate la demers. În urma interpelărilor adresate instituțiilor de stat, deținătoare de registre, precum și din informația parvenită nu au fost depistate și stabilit locul aflării bunurilor debitorului. Conform solicitării creditorului urmăritor, acesta a solicitat aplicarea față de debitor a tuturor măsurilor în vederea executării documentului executoriu, astfel verificând baza de date ACCES s-a constatat că, debitorul traversează

frontiera de stat, iar obligațiile prevăzute în procedura de executare nu le onorează, astfel este necesar aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării în legătură cu cele menționate.
Menționează că, verificând baza de date „CNAM" a stabilit că, debitorul nu este angajat în câmpul muncii și nici nu figurează înregistrată în calitate de șomer, ceea ce denotă faptul că debitorul nu întreprinde nimic în vederea achitării datoriei.
Susține că, suma debitorială este considerabilă și până la momentul de față nu este achitată, iar debitorul ignoră în continuare cerințele legale de a se prezenta, această situație face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, ținând cont că a fost informată despre acțiunile întreprinse, fapt confirmat prin anexele prezentate la demers, motivul necesității prezentării acesteia la biroul executorului judecătoresc îl servește necesitatea întocmirii actelor de executare silită în prezența debitorului, or legea prevede expres că la întreprinderea acțiunilor de executare silită prezența debitorului este obligatorie.
Consideră oportună aplicarea imediată a interdicției de părăsire a hotarelor țării în privința debitorului, deoarece s-ar face dificilă sau imposibilă executarea acesteia, în eventualitatea plecării definitive a acestuia.
Având în vedere cele expuse, solicită aplicarea interdicției de a părăsi hotarele Republicii Moldova pe un termen de 6 luni în privința debitorului Andrei Strijacov.

2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2025, s-a respins demersul executorului judecătoresc Grigore Stoian privind aplicarea interdicției de a părăsi țara pe un termen de 6 luni în privința debitorului Andrei Strijacov, ca fiind neîntemeiat.

**Solicitarea recurentului:**

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 29 mai 2025 prin intermediul poștei electronice, recurentul executor judecătoresc Grigore Stoian, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care demersul să fie admis.

**Argumentele părţilor:**

4. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, fiind pasibilă de a fi casată. Menționează că în scopul asigurării procedurii de executare, a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, a întreprins un șir de înștiințări în adresa debitorului de a se prezenta și a executa documentul executoriu. Astfel, au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului executoriu, însă până în prezent, un rezultat la toate acțiunile indicate nu s-a stabilit, pe motiv că debitorul se

eschivează de la executarea documentului executoriu.

Afirmă că debitorul poate părăsi hotarele țării ceea ce va fi o piedică în executarea documentului executoriu, or potrivit art. 64 Cod de executare, în cazul în care interdicția de a părăsi țara se aplică în cel mult 6 luni de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu și doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care demersul să fie admis.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 16 iunie 2025.
6. Intimatul Andrei Strijacov, deși a fost informat despre examinarea recursului, nu a prezentat referință la acesta și nu și-a expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

**Aprecierea instanţei de recurs:**

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 alin. (1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Convingerea instanţei de recurs privind respingerea recursului se bazează pe argumentele ce urmează.
12. Conform prevederilor art. 27 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, prevede că dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din

ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

13. Colegiul reține că Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, prevede expres în art. 2 din Protocolul nr. 4 Libertatea de circulație, astfel, potrivit art. 2 cu privire la libertatea de circulaţie:

1.Oricine se găseşte în mod legal pe teritoriul unui Stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reşedinţa sa.

2.Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa.

3.Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

4.Drepturile recunoscute în paragraful 1 pot, de asemenea, în anumite zone determinate, să facă obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

14. În virtutea prevederilor ***Codului de executare al Republicii Moldova*** nr.443-XV din 24 decembrie 2004 Colegiul reține:

15. Conform prevederilor art. 1 din Codul de executare, cu privire la sarcina şi scopul procedurii de executare:

(1) Procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

(2) În scopul îndeplinirii sarcinii prevăzute la alin.(1), legislaţia privind executarea stabileşte competenţa executorului judecătoresc, modul şi condiţiile de executare silită a documentelor executorii.

16. Conform prevederilor art. 5 din Codul de executare, cu privire la principiul umanismului, modul şi condiţiile de punere în executare a documentelor executorii se stabilesc pe principiul respectării drepturilor omului şi nu pot avea ca scop pricinuirea de suferinţe fizice şi morale sau de prejudicii materiale.

17. Conform prevederilor art. 7 alin. (1) din Codul de executare, cu privire la independența executorului judecătoresc, în executarea documentelor executorii, executorul judecătoresc este independent şi se supune numai legii. Iar potrivit alin.(2), orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă şi atrage răspunderea prevăzută de lege.

18. Conform prevederilor art. 10 Cod de executare, cu privire la executarea silită:

(1) Executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu

concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile.

(2) Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

(3) Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

19. Conform prevederilor art. 22 alin. (1) lit. x) din Codul de executare, executorul judecătoresc este în drept să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărîrii judecătoreşti. Iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.
20. Conform prevederilor art. 43 alin.(1) din Codul de executare, părţi în procedura de executare sânt: creditorul şi debitorul. Conform alin.(2), creditor este persoana fizică sau juridică în al cărei interes a fost emis documentul executoriu. În cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, calitatea de creditor o exercită Ministerul Finanţelor prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat. Iar potrivit alin.(3) al aceluiași articol, debitor este persoana fizică sau juridică obligată, prin documentul executoriu, să efectueze anumite acţiuni ori să se abţină de la efectuarea lor.
21. Conform prevederilor art. 44 alin. (3) din Codul de executare, debitorul este obligat să execute documentul executoriu, să declare în scris, pe propria răspundere, executorului judecătoresc, la solicitarea acestuia, toate veniturile, drepturile de creanţă deţinute şi bunurile sale, inclusiv cele care se află în proprietate comună pe cote-părţi, în devălmăşie sau care sînt gajate, precum şi locul aflării lor. Aceeaşi obligaţie revine şi conducătorilor, contabililor şi fondatorilor persoanei juridice debitor. Nerespectarea acestei obligaţii atrage răspunderea prevăzută de lege.
22. Conform prevederilor art. 64 alin. (1) din Codul de executare, interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci cînd prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută

imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.

23. Instanţa de recurs reține că în procedura executorului judecătoresc Grigore Stoian se află documentul executoriu nr. 2-14494/21 din 23 noiembrie 2021 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu privire la încasarea de la Andrei Strijacov, în beneficiul lui Gheorghe Știrbu a datoriei în sumă de 1400 euro și în sumă de 1015 lei.
24. Colegiul reține că executorul judecătoresc Stoian Grigore prin încheierea nr. 176-17928/2023 din 15 noiembrie 2023 a intentat procedura de executare a titlului executoriu, concomitent a emis și încheierea privind aplicarea măsurilor asiguratorii.
25. Invocând faptul că în urma interpelărilor făcute de executorul judecătoresc, în adresa instituțiilor de stat, deținătoare de registre, precum şi din informația parvenită, nu au fost depistate şi stabilit locul aflării bunurilor debitorului, la data de 14 aprilie 2025, executorul judecătoresc Grigore Stoian a depus demers cu privire la aplicarea interdicției de părăsire a hotarelor țării pe un termen de 6 luni în privința debitorului Andrei Strijacov.
26. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2025, demersul a fost respins, ca fiind neîntemeiat.
27. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind respingerea demersului, este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator şi interpretarea justă a normelor de drept material.
28. Colegiul constată că din materialele prezentate, se constată că executorul judecătoresc Grigore Stoian, nu și-a justificat nicicum cele invocate în demers, precum că debitorul, traversează frontiera statului Republicii Moldova și că nu deține bunuri imobile sau mobile.
29. Colegiul remarcă, că executorul judecătoresc nu a îndeplinit condiția imperativă impusă de lege pentru a cere aplicarea interdicției de a părăsi țara a debitorului, or, executorul judecătoresc nu a prezentat suficiente probe potrivit cărora s-ar demonstra cu certitudine acțiunile întreprinse în vederea constatării locului de aflare a debitorului.
30. Colegiul constată că executorul judecătoresc nu a făcut dovada acțiunilor întreprinse în vederea identificării bunurilor mobile și imobile ale debitorului.

31. În aceeași ordine de idei, executorul judecătoresc nu a depus toată diligența în vederea stabilirii locului aflării lui, inclusiv pentru ultima perioadă de timp, și nu s-a deplasat la domiciliul debitorului pentru a constata dacă pe adresa respectivă locuiesc alți membri de familie, sau dacă în localitatea debitorului locuiesc alte rude ale acestuia, de la care să obțină eventuale informații importante pentru stabilirea locului aflării.
32. Concomitent, Colegiul remarcă, că executorul judecătoresc nu a făcut dovada că, neexecutarea documentului executoriu este în legătură cu părăsirea țării de către debitor, și că acesta se eschivează de la executare părăsind/ traversând hotarele Republicii Moldova.
33. Prin urmare, Colegiul constată că executorul judecătoresc nu a fost consecvent și activ în procesul de executare a documentului executoriu concret, nu a întreprins acțiuni suficiente în vederea executării reale și nu a întreprins acțiuni suficiente în vederea stabilirii locului aflării acestuia, în anexele demersului nu se regăsește un proces-verbal recent de la fața locului prin care să fie constatat că debitorul nu a fost de găsit la locul de trai sau că executorul judecătoresc a interpelat instituțiile de la locul de trai al debitorului.
34. În mod distinct Colegiul reține că interdicția de a părăsi țara, stipulată de art. 64 din Codul de executare, este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul de executare. După conținutul lor, aceste măsuri, au scopul de a asigura executarea documentului executoriu și reprezintă un spectru de interdicții, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.
35. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că **potrivit hotărârii Curții Constituționale nr. 7 din 5 aprilie 2011**, interdicţia de a nu părăsi țara este o măsură excepțională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu; se aplică doar după expirarea termenului de executare benevolă şi în cazul epuizării altor mijloace, cu respectarea prevederilor exprese ale articolului 22 alin. (1) lit. x) şi articolului 63 alin. (4) din Codul de executare; are un termen limitat de 6 luni cu posibilitatea aplicării în mod repetat în urma unui demers motivat al executorului judecătoresc, dar nu mai mult de 3 ori în cadrul aceleiaşi proceduri de executare; este susceptibilă căilor de atac; necesitatea menţinerii acestei interdicţii este verificată periodic de către executorul judecătoresc, neavând un caracter automat; ţine de diligenţa instanţei de a decide asupra proporţionalităţii asigurării acţiunii şi executării hotărârii prin aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara şi nu reprezintă o ingerinţă

nejustificată în dreptul la libera circulaţie, garantat de articolul 27 din Constituție.

36. Concomitent, instanţa de recurs menționează că recurentul, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, în cererea de recurs, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
37. Respingând recursul, Colegiul pune în evidență și jurisprudența CtEDO. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
38. Subsecvent, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
39. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurentului.
40. Prin urmare, în circumstanţele expuse, Colegiul civil apreciază drept neîntemeiate argumentele recurentului, care nu combat prin nimic cele invocate de prima instanţă în încheierea contestată, iar încheierea primei instanțe o apreciază ca fiind întemeiată și astfel, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind neîntemeiat şi de a menţine încheierea instanței de fond, ca fiind întemeiată şi legală.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

**D E C I D E :**

Se respinge recursul declarat de către recurentul executor judecătoresc Grigore Stoian, ca neîntemeiat.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 2 mai 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan